Lietas arhīva Nr. KA05-0033-19/13
ECLI:LV:VAT:2019:0620.11170023617.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonā 2019.gada 20.jūnijā

Vidzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja R.Liepiņa
tiesneses Dz.Apine un E.Sudāre
piedaloties prokuroram H.Brasovam
aizstāvim G.Sīmanim

atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā izskatīja krimināllietu sakarā ar apsūdzētās /pers. F/ apelācijas sūdzību par Vidzemes rajona tiesas 2018.gada 20.novembra spriedumu, ar kuru

/pers. F/, personas kods /personas kods/, atzīta par vainīgu noziedzīgā nodarījumā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas un sodīta ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem.

Piemērots Krimināllikuma 55.pants un brīvības atņemšanas sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem, notiesātās pārraudzību uzdodot Valsts probācijas dienesta Gulbenes teritoriālajai nodaļai.

Noklausījusies tiesneses – referentes ziņojumu un pārbaudījusi pierādījumus lietā, apgabaltiesa

konstatēja:

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. F/ atzīta par vainīgu un sodīta par to, ka viņa kā persona, kas vada transportlīdzekli, izdarīja ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu, kā rezultātā cietušajai nodarīts smags miesas bojājums, šādos pirmās instances tiesas konstatētos apstākļos:

Apsūdzētā 2017.gada 27.augustā plkst.11.43 Gulbenē pa Brīvības ielu virzienā no Luterāņu baznīcas uz Parka ielas pusi - ar ātrumu ap 50 km/h vadīja automašīnu "/TL marka/", reģistrācijas numurs /numurs/. Pirms krustojuma veicot apdzīšanas manevru un nogriežoties pa labi uz Parka ielu, apsūdzētā nedeva ceļu tajā pat virzienā ar ātrumu 15 līdz 20 km/h braucošajam /pers. I/ vadītajam elektrovelosipēdam, kuram bija kustības priekšroka, bet, neizvērtējot elektrovelosipēda braukšanas ātrumu un tūlīt pēc veiktā apdzīšanas manevra samazinot braukšanas ātrumu, iebraucot krustojumā un aizšķērsojot ceļu, izraisīja sadursmi ar elektrovelosipēdu. Tā rezultātā elektrovelosipēda vadītājai /pers. I/ tika nodarīti miesas bojājumi: galvas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu pakauša apvidū, pakauša kaula un kreisā deniņu kaula lūzumu ar pāreju uz galvaskausa pamatni, asinsizplūdumu virs cietā galvas smadzeņu apvalka kreisā pusē, asinsizplūdumu zem cietā galvas smadzeņu apvalka labā un kreisā pusē, galvas smadzeņu sasitumu labā pieres un deniņu daivā, mugurkaula 2.jostas skriemeļa ķermeņa kompresijas lūzumu, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai.

Ar šādām darbībām /pers. F/ pārkāpa Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļus satiksmes noteikumi" 25.3.punktu: "Transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums darīt visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, it sevišķi mazāk aizsargātie (gājēji un velosipēdu vadītāji)", 57.punktu: "Pirms jebkura manevra – braukšanas sākšanas, pārkārtošanās, nogriešanās, apgriešanās braukšanai pretējā virzienā, apdzīšanas, transportlīdzekļa apturēšanas u. tml. - transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki un laikus jādod brīdinājuma signāls ar gaismas virzienrādītājiem", 107.4.punktu: "Pirms apdzīšanas sākuma transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par to, vai pēc apdzīšanas viņš varēs atgriezties iepriekšējā braukšanas joslā (brauktuves pusē), netraucējot apdzenamo transportlīdzekli", un Ceļu satiksmes likuma 19.panta trešo daļu: "Ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus", 25.panta trešo daļu: "Transportlīdzekļa vadītājam jāievēro šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības, pārvietojoties pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transporta kustība". Šie minētie ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi ir tiešā cēloniskā sakarā ar negadījuma izraisīšanu un cietušajai /pers. I/ nodarītajiem miesas bojājumiem.

Šādas /pers. F/darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi apsūdzētā /pers. F/, kura lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu pilnā apjomā un viņu attaisnot.

Apelācijas sūdzībā apsūdzētā norādījusi, ka pirmās instances tiesas spriedums balstās nevis uz konkrētiem pierādījumiem, bet tiesas pieņēmumiem, un līdz ar to tas ir nelikumīgs un nepamatots. Pirmās instances tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tos vērtējusi neobjektīvi un vienpusēji. Izvērtējot pašas cietušās /pers. I/ liecības, pirmās instances tiesa atsaukusies uz viņas paskaidrojumā minēto par to, ka krustojumā ar Parka ielu viņu apdzinusi automašīna, kura pēc apdzīšanas uzreiz griezusies pa labi, viņa neesot spējusi nobremzēt un noticis ceļu satiksmes negadījums, kā arī uz cietušās liecību par to, ka, iebraucot krustojumā, cietusī pamanījusi, ka viņu apdzen tumšas krāsas vieglā automašīna, kura pēkšņi aizgriezusies viņai priekšā, izpildot labo pagriezienu. Iebraukusi automašīnas labajā sānā un nokritusi uz asfalta. Taču apsūdzētā norāda, ka viņai nezināmu iemeslu dēļ pirmās instances tiesa neesot vērtējusi lietas lapā Nr.57-60 atrodošos protokolu par cietušās liecību pārbaudi uz vietas, kur cietusī nepārprotami norādījusi, ka viņas vadītā elektrovelosipēda apdzīšana notikusi 15 metrus no sadursmes vietas, tas ir, pirms krustojuma, nevis krustojumā, kā viņa norādījusi iepriekšējās liecībās. Tajā pašā laikā tiesas sēdē cietusī, atbildot uz aizstāvja jautājumu, norādījusi, ka pirms sadursmes automašīnu vispār nav redzējusi. Apsūdzētā norāda, ka apsūdzībā un tiesas spriedumā konstatēts, ka apdzīšanas manevrs noticis pirms krustojuma, nekonkretizējot kādā attālumā pirms tā.

Turklāt apelācijas sūdzībā norādīts, ka vērtējot apsūdzētās paskaidrojumu, pirmās instances tiesa izdarījusi secinājumu, ka viņa neesot novērtējusi velosipēda kustības ātrumu, un, izdarot pagriezienu pa labi, neesot devusi cietušajai priekšroku, neļaujot turpināt kustību cietušajai taisnā virzienā. Pirmās instances tiesu vispār nav interesējis būtiskākais jautājums, kas neesot viņas paskaidrojumā fiksēts - no kuras vietas uz Brīvības ielas viņa izdarījusi labo pagriezienu, vai no brauktuves kreisās joslas, izdarot apdzīšanas manevru, vai arī no savas, labās, kurā esot paspējusi atgriezties pēc apdzīšanas manevra izdarīšanas.

Pirmās instances tiesa pamatojusi spriedumu arī ar policijas darbinieka /pers. K/ liecību, norādot to, ka automašīnai /TL marka/ konstatēti noskrāpējumi uz aizmugures kreisā spārna - fiziskas saskarsmes pēdas ar citu transportlīdzekli. Turklāt tiesa norādījusi, ka šī kreisā puse esot noteikta,

izejot no skata uz automašīnas aizmuguri. Apsūdzētā norāda, ka neesot piefiksējusi šādu /pers. K/ paskaidrojuma daļu, bet, ja arī tāda ir bijusi, tā ir pretrunā ar ceļu satiksmes negadījuma vietas apskates protokolā fiksēto bojājumu lokalizācijas vietu - automašīnas kreisā puse. Apsūdzētā uzskata, ja šie bojājumi atrodoties automašīnas kreisajā pusē, tie nevarot tikt attiecināti uz iespējamo sadursmi, kā arī paša bojājuma esamība uz transportlīdzekļa vēl nenozīmējot tā rašanās sasaisti tieši ar šo konkrēto transportlīdzekli. Šī sasaiste esot jāpierāda.

Apsūdzētā vērš uzmanību, ka pirmās instances tiesa norādījusi, ka transportlīdzekļu sadursme notikusi tieši pagriezienā no Brīvības ielas uz Parka ielu, taču no ceļu satiksmes negadījuma shēmas tas neizriet. Ceļu satiksmes negadījuma shēmā objektīvi neesot konstatēta sadursmes vieta, tajā ietverta atsauce uz automašīnas vadītājas norādīto, nevis sadursmes vietu, kā to definējot pirmās instances tiesa, bet gan negadījuma vietu, kas nepavisam neesot viens un tas pats.

Turklāt apsūdzētā norādījusi, ka pirmās instances tiesas atsauce uz eksperta /pers. L/ liecību kā uz pierādījumu liecinot par to, ka tiesa vienkārši neesot izvērtējusi šo liecību. Arī tiesas sēdē eksperts liecināja, ka viņš nespēj noteikt sadursmes vietu, nespēj noteikt ceļu satiksmes negadījuma mehānismu, bet tajā pašā laikā nosaka /pers. F/ darbību neatbilstību Ceļu satiksmes noteikumiem.

Apsūdzētā norāda, ka pirmās instances tiesa bez jebkāda viņas paskaidrojuma esamības par skrāpējumu izcelsmi automašīnas labajā pusē, pieskaitījusi to pierādījumiem par sadursmes esamību starp automašīnu un tieši ar elektrovelosipēdu. Procesuāli fotogrāfijām kā tādām, uz ko atsaucas tiesa, neesot patstāvīga pierādījuma spēka, tās esot kā pielikums apskates protokolam. Apskates protokolā neesot fiksēti bojājumi automašīnas labajā pusē, līdz ar to pierādījumu ziņā neesot īpašas nozīmes fotogrāfijās atspoguļotajam, ja tas neesot atrunāts apskates protokolā.

Apsūdzētā uzskata, ka pat visi pierādījumi tiesas pasniegtajā interpretācijā nekādā veidā nepierāda jeb neatspoguļot ceļu satiksmes negadījuma mehānismu un objektīvi viņas darbības tajā. Būtībā krimināllietā esošie pierādījumi nedod atbildi ne uz vienu no būtiskajiem jautājumiem, proti, vai ir notikusi viņas vadītās automašīnas sadursme ar elektrovelosipēdu un otrādi, ja ir, tad kur tā notikusi? Neesot noskaidrota iespējamā sadursmes vieta. Taču, neskatoties uz to, gan apsūdzībā, gan arī pirmās instances tiesas spriedumā tiekot runāts par iebraukšanu krustojumā un sadursmi tur. Lietā vispār nekas neesot skaidrots par to bojājumu izcelsmi, kuri ir fiksēti automašīnai un šo bojājumu saistību ar iespējamo sadursmi. Ja bija abu transportlīdzekļu sadursme, ko viņa nevarot apgalvot, tad šīs sadursmes rezultātā abiem transportlīdzekļiem bija jābūt mehāniskiem bojājumiem. Apsūdzētās ieskatā, pirmās instances tiesa esot izdarījusi acīmredzamu pieņēmumu, kas nedrīkstot būt tiesas sprieduma pamatā.

Tāpat apsūdzētā norāda, ka nav noskaidrots, kāds bija ceļu satiksmes negadījuma mehānisms. Visa pamatā esot elektrovelosipēda apdzīšanas manevrs un automašīnas pagrieziena izdarīšana pa labi. Bez jebkādas pierādījumu analīzes pirmās instances tiesa esot pieņēmusi, ka apdzīšanas manevrs esot izdarīts faktiski Brīvības un Parka ielu krustojumā jeb netālu no tā, kur viņa no kreisās Brīvības ielas braukšanas joslas, nepabeidzot apdzīšanas manevru, esot uzsākusi labo pagriezienu uz Parka ielu, aizšķērsojot velosipēdam ceļu, kā rezultātā krustojumā notikusi sadursme. Apsūdzētā uzskata, ka lietā neesot neviena pierādījuma tam, ka tieši šādā veidā notikusi sadursme. Ne viņas liecības, ne arī cietušās un liecinieku liecības nesatur informāciju par to, ka Brīvības un Parka ielu krustojumā viņa no Brīvības ielas kreisās braukšanas joslas, iebraucot labajā braukšanas joslā un izdarot labo pagriezienu, šķērsojot to, būtu aizšķērsojusi ceļu velosipēda vadītājai. Apsūdzētā apgalvo, ka uz Brīvības ielas veikusi elektrovelosipēda apdzīšanas manevru, drošā attālumā no tā tam priekšā atgriezusies savā braukšanas joslā, pirms labā pagrieziena izdarīšanas ieslēgusi labā pagrieziena signālu, samazinājusi braukšanas ātrumu un izdarījusi labo pagriezienu. Uzskata, ka šajās viņas darbībās nav saskatāms neviens Ceļu satiksmes noteikumu punkta pārkāpums. Apsūdzētā pieļauj iespēju, ka ceļu satiksmes negadījuma cēlonis bijis tas, ka elektrovelosipēda vadītāja neievēroja viņas ieslēgto labo pagriezienu, nepiefiksēja transportlīdzekļa ātruma samazinājumu, nesamazināja savu braukšanas ātrumu, un neievēroja satiksmes drošībai atbilstošu distanci, kas nodrošinātu apstāšanos, priekšā braucošajam transporlīdzeklim strauji bremzējot.

Apelācijas tiesas sēdē apsūdzētā /pers. F/ uzturēja iesniegto apelācijas sūdzību pilnā apjomā.

Apelācijas tiesas sēdē cietusī /pers. I/ neatzina iesniegto apelācijas sūdzību.

Novērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi pierādījumus lietā, noklausījusies apsūdzētās /pers. F/ un cietušās /pers. I/ liecības, prokurora, cietušās pārstāvja un apsūdzētās aizstāvja viedokli, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams un lietā taisāms jauns notiesājošs spriedums. Apelācijas sūdzības apmierināšanai nav pamata, tāpēc tā ir noraidāma.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti konstatēja /pers. F/ vainu apsūdzībā norādīto Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanā un sadursmes izraisīšanā ar cietušo /pers. I/, taču nepamatoti atzina, ka apsūdzētā automašīnu /TL marka/ pa Brīvības ielu vadīja ar ātrumu 50 km/st un cietusī elektrovelosipēdu vadīja ar ātrumu 15-20 km/st, kā arī nepamatoti secināja, ka apsūdzētā /pers. F/ pirms nogriešanās pa labi nedeva brīdinājuma signālu ar virzienrādītāju. Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums ir jāatceļ un jāsniedz jauns noziedzīgā nodarījuma apraksts. Turklāt apelācijas instances tiesa sniedz lietā esošo pierādījumu novērtējumu, kas atšķiras no pirmās instances tiesas spriedumā norādītā pierādījumu vērtējuma, līdz ar to arī šī iemesla dēļ ir jāatceļ pirmās instances tiesas spriedums un jātaisa jauns spriedums.

Apgabaltiesa konstatēja:

/pers. F/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajai tika nodarīts smags miesas bojājums. Noziedzīgs nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

2017.gada 27.augustā plkst.11.43 /pers. F/Gulbenē pa Brīvības ielu virzienā no Luterāņu baznīcas uz Parka ielas pusi vadīja automašīnu "/TL marka/", reģistrācijas numurs /numurs/. Pirms krustojuma ar Parka ielu /pers. F/ veica /pers. I/ tajā pat virzienā vadītā elektrovelosipēda apdzīšanas manevru, neizvērtēja elektrovelosipēda braukšanas ātrumu, tūlīt pēc veiktā apdzīšanas manevra samazināja braukšanas ātrumu un, nogriežoties pa labi uz Parka ielu, nedeva ceļu /pers. I/ vadītajam elektrovelosipēdam, kuram bija kustības priekšroka. /pers. F/ iebrauca krustojumā un aizšķērsoja elektrovelosipēdam ceļu, tādējādi izraisot sadursmi ar to. Sadursmes rezultātā elektrovelosipēda vadītājai /pers. I/ tika nodarīti smagi miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai, proti, galvas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu pakauša apvidū, pakauša kaula un kreisā deniņu kaula lūzums ar pāreju uz galvaskausa pamatni, asinsizplūdums virs cietā galvas smadzeņu apvalka kreisā pusē, asinsizplūdums zem cietā galvas smadzeņu apvalka labā un kreisā pusē, galvas smadzeņu sasitums labā pieres un deniņu daivā, mugurkaula 2.jostas skriemeļa ķermeņa kompresijas lūzums.

Ar savām darbībām /pers. F/ pārkāpa Ceļu satiksmes likuma 19.panta trešās daļas prasības, kur noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus, 25.panta trešās daļas prasības par to, ka transportlīdzekļa vadītājam jāievēro šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības, pārvietojoties pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transporta kustība, un Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļus satiksmes noteikumi" 25.3.punktu: "Transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums darīt visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, it sevišķi mazāk aizsargātie (gājēji un velosipēdu vadītāji)", 57.punktu: "Pirms jebkura manevra – braukšanas sākšanas, pārkārtošanās, nogriešanās, apgriešanās braukšanai pretējā virzienā, apdzīšanas, transportlīdzekļa apturēšanas u. tml. - transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki…", 107.4.punktu: "Pirms apdzīšanas sākuma transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par to, vai pēc apdzīšanas viņš varēs atgriezties iepriekšējā braukšanas joslā (brauktuves pusē), netraucējot apdzenamo transportlīdzekli". Minētie ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi ir tiešā cēloniskā sakarā ar negadījuma izraisīšanu un cietušajai /pers. I/ nodarītajiem miesas bojājumiem.

Ar šādām darbībām /pers. F/ izdarīja Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Pirmās instances tiesā apsūdzētā /pers. F/ savu vainu viņai celtajā apsūdzībā atzina daļēji un par lietas apstākļiem neliecināja. Tiesā saskaņā ar

Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu tika nolasītas apsūdzētās pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības. Būdama nopratināta kā aizdomās turētā, /pers. F/ liecinājusi, ka viņa vadīja automašīnu /TL marka/ pa Brīvības ielu Gulbenē no baznīcas uz Parka ielas pusi, automašīnu vadījusi ar ātrumu, kas mazāks par 50 km/st. Ceļa posmā starp baznīcu un Parka ielu apdzinusi velosipēdu. Pirms Parka ielas samazinājusi braukšanas ātrumu, ieslēgusi labā pagrieziena rādītāju. Veicot manevru pa labi, nekādu šķēršļu priekšā nebija. Kad iegriezusies Parka ielas krustojumā, paskatījusies atpakaļskata spogulī un konstatējusi, ka vairs neredz velosipēda vadītāju uz ceļa, kuru bija apdzinusi neilgi pirms manevra. Pabraukusi uz priekšu, apturējusi automašīnu, izkāpusi no tās un ieraudzījusi, ka krustojumā uz ceļa braucamās daļas guļ sieviete gados. Sevi par vainīgu atzinusi daļēji, norādījusi, ka saprot, ka veicot manevru pa labi, viņai bija jānogaida un jāpalaiž velosipēda vadītāja pa priekšu, savukārt velosipēda vadītājai, ieraugot automašīnu, bija jābremzē, mēģinot izvairīties no sadursmes (l.l. 70.).

Apelācijas tiesas sēdē /pers. F/ par lietas apstākļiem liecināja sekojošo. Braukusi ar automašīnu no baznīcas pa Brīvības ielu, ātrums bijis 50 km/st. Ieraudzījusi, ka priekšā brauc velosipēds. 49 metrus pirms krustojuma ar Parka ielu uzsākusi velosipēda apdzīšanas manevru, iebraukusi pretējā braukšanas joslā un tad atgriezusies savā joslā. Tad ieslēgusi labā pagrieziena rādītāju, skatījusies spoguļos, velosipēdu redzējusi pietiekoši lielā attālumā no automašīnas, un griezusies pa labi uz Parka ielu. Manevra laikā paskatījusies atpakaļskata spogulī, velosipēdu neesot redzējusi. Labo pagriezienu izdarījusi no labās braukšanas joslas. Sadursmi pati neesot jutusi. Kad bija nogriezusies uz Parka ielu, sapratusi, ka velosipēda vadītāja ir nokritusi. Pēc notikuma uz automašīnas nekādas sadursmes pēdas neesot redzējusi. Policijas darbiniekiem esot parādījusi to vietu, kur gulēja cietusī.

Apgabaltiesa atzīst, ka neskatoties uz to, ka apsūdzētā /pers. F/ apelācijas instances tiesā savu vainu minētajā ceļu satiksmes negadījumā neatzina, viņas vaina ir pierādīta ar turpmāk norādītiem pierādījumiem.

Apelācijas tiesas sēdē tika nopratināta cietusī /pers. I/, kura liecināja, ka braukusi ar elektrovelosipēdu pa Brīvības ielas brauktuves labo maliņu, skatījusies tikai uz priekšu, iela bijusi tukša, ātrums bijis 15-20 km/st. Automašīnu sev blakus kreisajā pusē ieraudzījusi apmēram 15 metrus pirms krustojuma un tūlīt tā jau bijusi priekšā viņai, neesot paspējusi bremzēt, atsitusies pret automašīnas aizmugures spārnu un nokritusi. Neesot redzējusi, vai automašīnai bija ieslēgts labā pagrieziena virzienrādītājs. Velosipēdam pēc negadījuma bija uz pusēm pārlauzts ķēdes sargs, priekšējais ritenis nebija bojāts. Slimnīcā apsūdzētā esot atzinusi savu vainu negadījuma izraisīšanā.

Pirmās instances tiesā cietusī /pers. I/ liecināja, ka braukusi ar velosipēdu no baznīcas uz mājām. Braukusi taisni, pa galveno ielu, iela bija klusa un tukša, elektrovelosipēda ātrums bijis apmēram 15 -20 km/st. Braukusi pa brauktuves labo malu, apkārt neesot skatījusies. Automašīnu ieraudzījusi, kad tā jau bija priekšā viņas vadītajam velosipēdam, redzējusi, ka blakus sēž vīrietis, tajā pusē, kurā ietriekusies. Ar velosipēda kameru iebraukusi automašīnas aizmugures daļā, atsitusies pret mašīnu un nokritusi. Kā taisni braukusi, tā arī iebraukusi automašīnā, sadursmes brīdī automašīna bija perpendikulāri pret viņu. Nevar pateikt attālumu metros, jo viss notika ļoti pēkšņi. Liecību pārbaudē uz vietas attālumus un sadursmes vietu rādījusi aptuveni, jo precīzi nevarēja atcerēties. Slimnīcā /pers. F/ esot atzinusi savu vainu, teikusi, ka parasti braukusi taisni pa Brīvības ielu uz mājām, šoreiz izdomājusi pagriezties un braukt gar stadionu, sanākusi pēkšņa reakcija.

No liecinieces /pers. F/ pirmās instances tiesā sniegtās liecības izriet, ka viņa sēdējusi aizmugurē /pers. F/ vadītajai automašīnai. Redzējusi, ka cietusī brauc ar velosipēdu pa brauktuves labo malu, mamma apdzinusi riteņbraucēju, ieslēgusi pagrieziena rādītāju un griezusies pa labi. Pirms krustojuma automašīna atradās savā braukšanas joslā, bet nebija tieši priekšā velosipēdam. Kad automašīna veikusi labo pagriezienu, lai iegrieztos Parka ielā, dzirdējusi kaut kādu skaņu, tajā brīdī mašīna jau bija taisni izgriezusies, un tad ieraudzījusi cietušo uz zemes. Domā, ka velosipēdiste iebrauca automašīnas aizmugurējā daļā. Pēc notikuma cietusī gulēja tieši krustojumā uz brauktuves.

No liecinieces /pers. F/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, kas pirmās instances tiesā pārbaudīta Kriminālprocesa likuma 501.panta kārtībā, izriet, ka automašīnai veicot pagriezienu pa labi no Brīvības ielas uz Parka ielu, viņa dzirdēja, ka automašīnas aizmugurējā daļā, tās labajā pusē, kāds ietriecas. Automašīna uzreiz apstājusies un viņa, neizkāpjot no tās, redzēja, ka automašīnā iebraukusi iepriekš redzētā velosipēda vadītāja, kura pēc sadursmes nokrita turpat uz asfalta (l.l. 67.).

Liecinieks /pers. F/ pirmās instances tiesā liecināja, ka /pers. F/ velosipēda vadītāju apdzina pie autobusu pieturas. Iebraucot krustojumā ar Parka ielu, redzējis, ka cietusī nokritusi no velosipēda un atrodas netālu no autobusu pieturas vēl pirms pagrieziena uz Parka ielu.

Apgabaltiesa netic liecinieka /pers. F/ pirmās instances tiesā sniegtajai liecībai, jo tā ir pretrunā ar viņa sākotnējo paskaidrojumu, CSNg shēmu, cietušās /pers. I/ un liecinieces /pers. F/ liecībām. Savā sākotnējā paskaidrojumā, kas pirmās instances tiesā tika pārbaudīts Kriminālprocesa likuma 501.panta kārtībā, /pers. F/ liecinājis, ka braucot mājās no Luterāņu baznīcas, apdzenot riteņbraucēju, griezušies pa labi, tad sajutis nelielu triecienu mašīnas aizmugurē. Iegriežoties pagriezienā, apstājušies, izkāpuši un redzējuši uz ielas guļam sievieti un blakus viņai riteni (l.l. 20.).

Apgabaltiesa tic liecinieka /pers. F/ sākotnējam paskaidrojumam par notikuma apstākļiem, jo tas saskan ar cietušās /pers. I/ un liecinieces /pers. F/ liecībām.

No ceļu satiksmes negadījuma protokola redzams, ka negadījums notika gaišā dienas laikā, uz sausa asfaltbetona seguma, bremzēšanas pēdas nav konstatētas. Automašīna /TL marka/ un velosipēds sadursmes vietā neatrodas. Sadursmes vieta shēmā iezīmēta pēc automašīnas vadītājas /pers. F/ norādītā Brīvības ielas un Parka ielas krustojumā (l.l. 7.).

Apgabaltiesa atzīst, ka no automašīnas /TL marka/ fotogrāfijām, kas pievienotas pie CSNg protokola (l.l. 12.-14.), nevar viennozīmīgi secināt, konkrēti kurā vietā elektrovelosipēds iebrauca automašīnas aizmugures daļā, līdz ar to šīs fotogrāfijas netiek izmantotas apsūdzētās vainas pierādīšanā.

Faktu, ka elektrovelosipēds sadūrās ar automašīnu /TL marka/, pierāda cietušās /pers. I/ pirmās instances tiesā un apelācijas instances tiesā sniegtās liecības un liecinieku /pers. F/ un /pers. F/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, no kurām secināms, ka transportlīdzekļu sadursme notika, automašīnai /TL marka/ krustojumā veicot pagriezienu pa labi.

No liecinieka, policijas darbinieka /pers. K/ pirmās instances tiesā sniegtās liecības izriet, ka viņš kopā ar kolēģi pēc izsaukuma ieradies Gulbenē Parka un Brīvības ielas krustojumā saistībā ar notikušo satiksmes negadījumu. Konstatēts, ka transportlīdzekļi jau bija pārvietoti un cietusī nogādāta slimnīcā. Notikums fiksēts un shēma sastādīta, vadoties no iesaistīto personu paskaidrojumiem. Satiksmes negadījumā iesaistītā /pers. F/ skaidrojusi, ka negadījums noticis, viņas vadītajai automašīnai iebraucot Brīvības ielas krustojumā ar Parka ielu (l.l. 142.).

No tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinuma nr. 729 redzams, ka /pers. I/ konstatēti šādi miesas bojājumi - galvas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu pakauša apvidū, pakauša kaula un kreisā deniņu kaula lūzums ar pāreju uz galvaskausa pamatni, asinsizplūdums virs cietā galvas smadzeņu apvalka kreisā pusē, asinsizplūdums zem cietā galvas smadzeņu apvalka labā un kreisā pusē, galvas smadzeņu sasitums labā pieres un deniņu daivā, mugurkaula 2.jostas skriemeļa ķermeņa kompresijas lūzums, kas varēja rasties 2017.gada 27.augustā cieta trula priekšmeta iedarbības rezultātā lēmumā norādītajos ceļu satiksmes negadījuma apstākļos. Konstatētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai (l.l. 30.,31.).

No eksperta atzinuma nr.18-178, izriet, ka ekspertīzes ceļā nav iespējams noteikt, kāds bija automobiļa /TL marka/un velosipēda kustības ātrums līdz sadursmei, jo uz brauktuves nav redzamas un CSNg shēmā nav norādītas jebkādas transportlīdzekļu atstātās pēdas. Sākuma datu trūkuma dēļ nav iespējams noteikt vietu, kur uz brauktuves notika transportlīdzekļu sadursme. Eksperts secinājis, ka automobiļa /TL marka/vadītājai, dodot ceļu velosipēdam, kuram bija kustības priekšroka, bija tehniska iespēja neizraisīt CSNg. Vērtējot no tehniskā viedokļa, CSNg rašanās iemesls bija automobiļa /TL marka/iebraukšana krustojumā, nedodot ceļu velosipēdam. No lietas materiāliem nav iespējams noteikt velosipēda vadītājas saistību ar

CSNg rašanos, jo nav objektīvu datu, ka velosipēda vadītājai būtu bijusi tehniska iespēja novērst sadursmi (l.l. 90.-92.).

Apelācijas instances tiesā nopratinātais eksperts /pers. L/ atzinumā izdarītos secinājumus apstiprināja.

Apelācijas instances tiesā tika nozīmēta papildus autotehniskā ekspertīze. Eksperta atzinumā nr.19-464, izmantojot datormodelēšanas metodi ceļu satiksmes negadījuma izpētei, konstatēts, ka automobiļa /TL marka/vadītājai, veicot apdzīšanas manevru ar ātrumu 50 km/h un uzsākot velosipēda apdzīšanu 49 metrus pirms krustojuma, bija tehniska iespēja atgriezties savā braukšanas joslā pirms krustojuma, netraucējot apdzenamo velosipēdu, kura ātrums bija 15-20 km/h. Vērtējot no tehniskā viedokļa, jautājumā aprakstītajā situācijā sadursme starp automobili un velosipēdu tehniski nav iespējama. Velosipēda vadītājai kustības bīstamība radās brīdī, kad automobilis sāka veikt labā pagrieziena manevru un krustoja velosipēda kustības trajektoriju. Automobiļa /TL marka/vadītājai, dodot ceļu velosipēdam, kuram bija kustības priekšroka, bija tehniska iespēja neizraisīt CSNg (l.l. 221-226.).

Apgabaltiesa netic apsūdzētās liecībai par to, ka viņa velosipēda apdzīšanas manevru uzsāka 49 metrus pirms krustojuma ar Parka ielu un atgriezās savā braukšanas joslā drošā attālumā no velosipēda un tikai tad veica labo pagriezienu, jo tā ir pretrunā ar eksperta atzinumu nr.19-464, kurā secināts, ka apsūdzētās aprakstītajā situācijā sadursme starp automobili un velosipēdu tehniski nav iespējama.

Vērtējot autotehnisko ekspertīžu secinājumus kopsakarā ar citiem pierādījumiem, apelācijas instances tiesa atzīst, ka apsūdzētā pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 25.3., 57. un 107.4. punkta prasības: nepārliecinājās par manevra drošību un nogriežoties pa labi, nedeva ceļu velosipēdistei, kuras ceļu viņa šķērsoja un kurai bija kustības priekšroka. Minētie ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi ir tiešā cēloniskā sakarā ar negadījuma izraisīšanu, kura rezultātā /pers. I/ tika nodarīti smagi, dzīvībai bīstami miesas bojājumi.

Apgabaltiesa atzīst, ka no apsūdzības izslēdzamas norādes ar kādu ātrumu pirms sadursmes pārvietojās automobilis un velosipēda vadītāja, jo autotehniskajā ekspertīzē nav bijis iespējams noteikt, kāds bija automobiļa /TL marka/un velosipēda kustības ātrums līdz sadursmei. Apgabaltiesa secināja, ka transportlīdzekļu kustības ātrums apsūdzībā norādīts pēc apsūdzētās un cietušās liecinātā, taču ar subjektīvām liecībām konkrēts transportlīdzekļu ātrums nav pierādāms.

Apgabaltiesa atzīst, ka no sprieduma aprakstošās daļas izslēdzama norāde, ka apsūdzētā /pers. F/ pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 57.punktu daļā par pienākumu laikus dot brīdinājuma signālu ar gaismas virzienrādītājiem, jo apsūdzībā nav norādīts, ka /pers. F/ pirms nogriešanās pa labi nedeva brīdinājuma signālu. Turklāt no apsūdzētās /pers. F/ un liecinieces /pers. F/ liecībām izriet, ka brīdinājuma signāls tika ieslēgts, un pierādījumu tam, ka automašīnai nebija ieslēgts labā pagrieziena virzienrādītājs, lietā nav.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka ar šajā spriedumā norādītajiem un analizētajiem pierādījumiem ārpus saprātīgām šaubām ir pierādīta /pers. F/ vaina noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa nav vērtējusi cietušās /pers. I/ protokolā par liecību pārbaudi uz vietas fiksēto, kur cietusī norādījusi vietu, kur viņu apdzina automašīna /TL marka/ un attālums līdz sadursmes vietai ir 15 metri, kas ir pretrunā ar cietušās iepriekš sniegtajām liecībām par to, ka apdzīšana notika krustojumā. Apgabaltiesa uzskata, ka minētā liecību pārbaude uz vietas ne pierāda, ne attaisno /pers. F/ viņai inkriminētajās darbībās. Cietušās liecības par vietu, kur viņu apdzina automašīna /TL marka/, ir uzskatāmas vien par subjektīvu vērtējumu, turklāt jāņem vērā, ka no notikuma līdz liecību pārbaudei uz vietas bija pagājuši vairāk kā četri mēneši. Lai arī sākuma datu trūkuma dēļ ekspertīzē nav bijis iespējams noteikt, kāds bija CSNg mehānisms, apgabaltiesa norāda, ka cietusī vienmēr ir konsekventi liecinājusi, ka automašīna /TL marka/ krustojumā ar Parka ielu tik pēkšņi aizšķērsoja viņai ceļu, ka viņa nepaspēja uzsākt bremzēšanu, ietriecās automašīnas labajā sānā un nokrita uz asfalta. Faktu, ka velosipēda vadītāja ietriecās automašīnas aizmugurējā daļā tās labajā pusē, ir apstiprinājuši arī liecinieki /pers. F/ un /pers. F/.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesa ir pieņēmusi, ka /pers. F/, nepabeidzot apdzīšanas manevru, no kreisās Brīvības ielas braukšanas joslas ir uzsākusi labo pagriezienu uz Parka ielu. Apgabaltiesa norāda, ka ne apsūdzībā, ne arī pirmās instances tiesas spriedumā nav norādīts, ka /pers. F/ nogriešanos pa labi būtu izdarījusi no brauktuves kreisās joslas.

Nosakot apsūdzētajai sodu, apgabaltiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un cietušajai radīto kaitējumu, apsūdzētās personību, pirmās instances tiesas konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli.

Apsūdzētā /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu atzīstams par mazāk smagu noziegumu.

Vērtējot apsūdzētās personību, apgabaltiesa konstatē, ka /pers. F/ agrāk nav sodīta, citu ziņu par apsūdzētās personību lietā nav.

Pirmās instances tiesa par apsūdzētās atbildību mīkstinošu apstākli atzinusi to, ka apsūdzētā savu vainu atzina daļēji un ir daļēji atlīdzinājusi cietušajai materiālo kaitējumu. Šis apstākli par apsūdzētās atbildību mīkstinošu atzīstams saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, nevis saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmo daļu, kā to spriedumā norādījusi pirmās instances tiesa.

Apsūdzētās atbildību pastiprinoši apstākļi netiek konstatēti.

Ievērojot to, ka tika samazināts apsūdzības apjoms, apgabaltiesa atzīst, ka ir samazināms /pers. F/ noteiktais sods. Apgabaltiesa ņem vērā arī to, ka cietusī elektrovelosipēdu vadīja laikā, kad spēkā bija transportlīdzekļu vadīšanas tiesību aizliegums un viņas vadītāja apliecība bija nederīga, tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes likuma 24.panta ceturto daļu (l.l. 214.).

Par labu cietušajai no apsūdzētās ir piedzenami izdevumi par zvērināta advokāta G.Kora sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā.

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563., 564.pantu, apgabaltiesa

nosprieda:

Atcelt Vidzemes rajona tiesas spriedumu daļā par /pers. F/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

/pers. F/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 1 gadu 6 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 gadu.

Nosacīti notiesātās /pers. F/ pārraudzību uzdot Valsts probācijas dienesta Gulbenes teritoriālajai nodaļai.

Piedzīt no /pers. F/ par labu /pers. I/ izdevumus par zvērināta advokāta G.Kora sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā 392 EUR.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Senātā 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas 2019.gada 27.jūnija.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja R.Liepiņa

Tiesnese Dz.Apine

Tiesnese E.Sudāre